

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 grudnia 1923 r. do dnia 31 grudnia 1923 r. włącznie.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1033.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 3 grudnia 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich dróg żelaznych dojazdowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na liniach Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich dróg żelaznych dojazdowych podwyższa się taryfę osobową (Dz. U. R. P. № 119, poz. 962):

a) na liniach Wilanowskiej i Grójeckiej:

do 22.000 mk. w klasie III od osoby i kilometra i do 33.000 mk. w klasie II od osoby i kilometra oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem osób;

b) na linii Jabłonna—Wawer—Karczew:

do 11.000 mk. w klasie III od osoby i kilometra i do 22.000 mk. w klasie II od osoby i kilometra oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem osób.

§ 2. Opłaty za przewóz bagażu na wszystkich wymienionych wyżej liniach podwyższa się do 1.600 mk. za 10 kg. i kilometr oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem bagażu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dn. 17 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 119, poz. 962).

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1034.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 3 grudnia 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach Towarzystwa Akcyjnego budowy i eksploatacji dróg żelaznych dojazdowych w Królestwie Polskiem.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Na liniach Towarzystwa Akcyjnego budowy i eksploatacji dróg żelaznych dojazdowych w Królestwie Polskiem podwyższa się:

a) opłaty za przewóz osób:

do 30.000 mk. w klasie III od osoby i kilometra i do 45.000 mk. w klasie II od osoby i kilometra, a w wagonach towarowych, przystosowanych do ruchu osobowego, do 6.000 mk. za osobo-kilometr;

b) opłaty za bagaż:

do 2.400 mk. od każdego 10 kg. i kilometra.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 17 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 119, poz. 961).

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1035.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 28 listopada 1923 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r. dotyczącego zmian w wysokości opłat od patentów akcyzowych.

Na zasadzie postanowień §§ 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 124 poz. 1000) w przedmiocie zmian w wysokości opłat od patentów akcyzowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej ustalonych w rozp. Rady Ministrów z d. 24 maja 1923 (Dz. U. R. P. № 56, poz. 401) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe obowiązane do ponoszenia akcyzowych opłat patentowych o ile te opłaty uiszczyły na rachunek 1924 r. lub kampanji produkcyjnej 1923/24 (nap. gorzelnie, cukrownie i t. p). przed ogłoszeniem w Dzienniku

Ustaw powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z d. 24 maja 1923 (Dz. U. R. P. № 56, poz. 401), obowiązane są dopłacić najpóźniej 8 stycznia 1924 roku różnicę między nową stopą patentową a kwotą uprzednio wpłaconą. Kwit kasy skarbowej na uiszczoną dopłatę należy przedstawić właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej do zarejestrowania.

§ 2. Przedsiębiorstwa, które nie zastosują się do przepisu § 1 niniejszego rozporządzenia, ulegają zamknięciu pod rygorem kar przewidzianych w § 2 rozp. Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej równocześnie z pomienionem rozporządzeniem Rady Ministrów.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1036.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 1 grudnia 1923 r.

w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 28 czerwca 1923 r. o przyznawaniu premji za wykrycie przekroczeń rozporządzeń, dotyczących obrotu walutami i dewizami (Dz. U. R. P. № 71 poz. 557).

Na mocy art. 3 i 9 ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. № 25 poz. 154) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 71 poz. 557) uzupełnia się przez dodanie ustępu piątego treści następującej:

„Za podstawę do obliczenia nagrody, względnie zaliczki na poczet nagrody (§ 4) według powyższej skali przyjmuje się wartość przytrzymanego przedmiotu przekroczenia według kursu, względnie według ceny, w dniu poprzedzającym decyzję o przyznaniu nagrody lub zaliczki. Dla walut obowiązuje kurs oficjalnej giełdy warszawskiej, dla zagranicznych zaś monet złotych i srebrnych — ceny Polskiej Krajowej Kasy Pózyckowej”.

§ 2. Paragraf 4 tegoż rozporządzenia uzupełnia się przez dodanie ustępu trzeciego o następującym brzmieniu:

„Wypłaconą zaliczkę potrąca się przy ostatecznym rozrachunku z tytułu przyznanej nagrody, przyczem potrąceniu podlega nie nominalna suma zaliczki lecz kwota, stanowiąca w dniu poprzedzającym decyzję o przyznaniu nagrody taką samą część wartości przedmiotu przekroczenia, jaką podlegająca potrąceniu za-

liczka stanowiła w dniu poprzedzającym decyzję o przyznaniu tej zaliczki.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1037.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 4 grudnia 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126 poz. 1022) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorcy fabryk wódek (likierni, rozlewni, tudzież hurtowi i detaliczni sprzedawcy wódek obowiązani są zamknąć z dniem wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów prowadzone w ich przedsiębiorstwach książki i rejestry przychodu i rozchodu spirytusu i wyrobów wódczanych i wyprowadzić pozostały na ten dzień zapas.

Przedsiębiorcy ci, jak również osoby prywatne posiadające na zapasie więcej, niż 5 litrów stustopniowego spirytusu, zawartego w spirytusie i w wyrobach wódczanych, winny zgłosić pisemnie w 2 egzemplarzach w przeciągu 5 dni — w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów, zaś poza siedzibą tego urzędu właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim równorzędnym urzędowi skarbowym — cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych (likierów, wódek, rumu, koniaku i t. p.), jaki znajdować się będzie u nich w dniu wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów.

Odbiorcy posyłek spirytusu względnie wyrobów wódczanych, wysłanych przed dniem wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów, a odebranych po tym dniu obowiązani są zgłosić je powyżej wymienionym urzędom w przeciągu 48 godzin po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i stopniowości spirytusu, a co do wyrobów wódczanych ilość i pojemność naczyń zawierających te wyroby i ogólną ilość litrów bieżących, dalej miejscowość i miejsce przechowania zapasów.

§ 2. Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia, potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia, umieści pod potwierdzeniem swój podpis i pieczęć urzędową, wciągnie zgłoszenie pod liczbą bieżącą do zapisku wniesionych oznajmień i zwróci jeden egzemplarz oznajmienia dla pokrycia zgłaszającemu.